

[Arne Larsen.]

nen bør efter min mening indeholde en opgørelse over udgifterne ved hvert enkelt vej anlæg, ikke blot for det år, i hvilket loven herom vedtages, men for hvert eneste år, indtil arbejdet er afsluttet. Folketinget bør have en sammenfatning af dette materiale, så det klart fremgår, hvilke beløb folkettinget kan påregne at skulle bevilge til de igangværende arbejder år for år.

Når der foreligger et sådant anlægsprogram, som jeg her efterlyser, vil det også være muligt at tage stilling til, om det vil være fordelagtigt at oprette et centralt projekterings- og anlægskontor for motorvejene. Man siger nok, at staten har svært ved at få de nødvendige teknikere — jeg har været inde på dette spørgsmål ved anden lejlighed her i tinget — men det kan efter min mening kun skyldes, at staten betaler dårligere end de private entreprenør- og ingeniørfirmaer. Det er dog galt, at staten sparer på skillingen ved at holde lønningerne nede for sine egne ansatte, mens den lader daleren rulle ved at indgå millionkontrakter med private firmaer, som ved prisberegningen nok skal sørge for at sikre sig, at der bliver råd til både de nødvendige teknikerløbninger og til fortjeneste for firmaet. Jeg vil også finde det rigtigt, at man overvejer, om ikke staten i lighed med, hvad man har gjort på andre områder, selv forestår disse store, omfattende vej-anlæg, eventuelt opretter egen ingeniør- og entreprenørvirksomhed.

Hvad angår forslag til lov om ændring i lov om bestyrelsen af de offentlige veje, kan vi også tiltræde dette, da alle de foreslåede ændringer jo er en følge af lovforslaget om hovedlandeveje.

Af mine bemærkninger har den højtærede minister forhåbentlig fået den opfattelse, at vi er positivt indstillet over for de fremsatte lovforslag og gerne medvirker til deres gennemførelse, men at vi også finder, at der er et og andet at rette, et par skønhedspletter, som vi gerne så fjernet. Vi håber, at vore ønsker vil blive imødekommet under den videre behandling af lovforslaget.

Grøndahl: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret, skal jeg på partiets vegne fremsætte nogle bemærkninger til lovforslagene.

Til den højtærede minister for offentlige arbejder vil jeg gerne, inden jeg i det efterfølgende går ind i detaljer vedrørende de fremsatte lovforslag, sige et par ord om en enkelt bemærkning i ministerens fremsættelsestale. I denne tales fjerdesidste stykke siges det, at forskellige betydende kommunale myndigheder og foreninger, der nævnes ved navn, ikke — af en række nærmere angivne grunde — har kunnet anbefale lovforslagene.

Der tages jo i almindelighed her i tinget kun lidt hensyn til, at vort parti ikke er udvalgsberettiget. Men når den højtærede minister i den tale, hvormed han ledsager så vigtige lovforslag som disse, ligefrem siger, at de pågældende kommunale myndigheders og foreningers indvendinger vil man jo få lejlighed til at drøfte i det udvalg, der antagelig nedsættes, så glemmer ministeren øjensynlig helt, at vort parti ikke får lejlighed til at stifte bekendtskab med disse indvendinger. Vi har derfor selv måttet skaffe os en kopi af kommunernes skrivelse; men det havde været nemmere, om den, der er dateret den 5. september i år, havde været optrykt som bilag til ministerens forslag. Den betegner nemlig, ganske vist i en særdeles urban form, en temmelig skarp kritik af forslagene. Hovedlinjerne i den højtærede ministers forslag er jo, at anlæg af motorveje og hovedlandeveje i øvrigt ligesom enhver fremtidig opklassificering af eksisterende veje skal bestemmes gennem en særlig lovgivning. Videre skal anlæg og drift af motorveje fremtidig betales fuldt ud af staten — i parentes: vejfonden, som det jo så smukt er angivet flere steder — i realiteten altså med 100 pct. af de motorkørende. Endelig skal større anlægsarbejder på de øvrige hovedlandeveje ud over motorvejene, der hidtil normalt har fået vejfondstilskud, nu også betales med 100 pct. af vejfondsmidlerne.

I kommunalskrivelsen af 5. september — afsenderne er i øvrigt Københavns og Frederiksberg kommuner, Amtsrådsforeningen, Den danske Købstadforening, Foreningen „Bymæssige Kommuner“ og De samvirkende Sognerådsforeninger — står der, at man fra kommunal side ganske kan tilslutte sig, at landets vejudbygning bør ske efter en helhedsplan og i det tempo, som regering og folketing finder forsvarligt. Og her er sagen